

затова отъ устройството на челото зависи и разумността на човѣка. Въ тази разумност, обаче се включватъ и редъ други елементи. Всички хора не сѫ еднакво разумни; всички хора не сѫ еднакво паметливи; всички хора не сѫ еднакво идеални. Когато говоримъ за идеаленъ човѣкъ, разбираме разуменъ човѣкъ. И твърдостта не е еднакво развита у всички хора. Художническите способности, музикалните способности, както и поетичните способности не сѫ еднакво развити у всички хора. Всички тия способности сѫ проявления на умственя животъ у човѣка. Френолозитъ сѫ така разпрѣдѣли способностите, чо като погледнешъ на единъ човѣкъ, ти веднага можешъ да познаешъ, дали той е поетъ, или художникъ, или инженеръ, или правникъ, или сѫдия, или свещеникъ и т. н. Челото на човѣка напълно показва, какъвъ е той. Който може да чете по челото на човѣка, ще каже, кой човѣкъ какъвъ е. И дѣйствително, челата на всички свещеници сѫ направени по единъ теркъ; сѫщо тѣй и челата на правниците, на художниците, на музикантите, на писателите сѫ направени по специаленъ за тѣхъ теркъ, тѣй както сѫ опрѣдѣлени и моделитѣ отъ парижката мода. Въ всички тия теркове има голѣмо разнообразие. И въ проявленietо на човѣшката разсѫдливостъ, като започнемъ отъ философитѣ виждаме, че тѣхната философска мисъль е създала отпрѣдъ на челото два центра, които френологията нарича центрове на каузалностъ, на причинностъ или на български езикъ наречени центрове на разсѫдителностъ. Отъ тѣзи центрове се отдѣля особена енергия, но сѫщо временно излизатъ и различни цвѣтове. Когато фило-